

במס' ד

טעימה שבועית בלימוד הדף היומי

וילגאזי, אהראז האלאז-זע

כיצד נישל אברהם אבינו את יeshmael מהירושה והעבירה ליצחק

המעביר נחלה אפילו מברא בישא לברא טבא אין רוח חכמים נוחה הימנו בבא בתרא קליג. המעביר נחלה מבניו אין רוח חכמים נוחה הימנו, ואפילו אם נותן את נחלהו להקדש, וכפסק הרמ"א (חו"מ סי' רnb, ס"ב) שם מצויה אדם שייעשו עם נכסיו את הטוב ביותר שאפשר לעשות בהם, יש ליתנים לירושיו, שהזהו הדבר הטוב ביותר, כאמור כאן בסוגיא. המפרשים תמהו האם כן כיצד העביר אברהם את נחלהו מישמאל ובני הפלגשים, וננתנה ליצחק ("שטר מתנה כתוב ליצחק על כל אשר לו", במדרש בריש"י בראשית כד, י) ונאמרו בקושיא זו יישובים רבים.

א. המהרש"א (מ"א סנהדרין צא, ד"ה ויתן) כתב, שישמאל היה בן שפחה ואינו ראוי לירוש, ولבני הפלגשים אין איסור להעביר נחלה.

ב. בדרך זו מרחיב הנציז"ב (העמק דבר בראשית כה, ו) שאף שמדין תורה יורשים בני הפלגשים, מכל מקום היה המנהג להקל בהם כמו שמצינו ביפתח שאמרו לו אחיו (שופטים יא ב) 'לא תנהל בבית אבינו'.

ג. הבאר שבע (סנהדרין צא). כתב, שאיסור ההעבירה בגין רשע, הוא שמא יצא בן כשר מאותו בגין שמננו הוא מעביר את הנחלה, וכך ידע אברהם ברוח הקודש שלא יצא מהם זרע כשר, ולפיכך העביר מהם את נחלתם.

ד. המגיד מישרים (פרשת מטו"מ) כתב, שאיסור ההעבירה הינו ע"פ 'סוד', וידע אברהם ש'סוד' זה אינו שייך בהעברת הנחלה שהוא עשה.

כמו כן מזמנים על המדרש הידוע (ב"ר פ"ב, א) מ'הורקנוס' שהעביר את הירושה משאר בניו ונתנו לבנו רבוי אליעזר בלבד, ותירץ עפ' יפתח על המדרש, שאחי רבוי אליעזר הסיטו את אביהם לנדות את רבוי אליעזר מהירושה, אך העביר אותם עצם מן נכסיו, מושם שעשה להם את אשר זמו לעשותות.